

ינון גפני ז"ל

בן חיה ועודד

נולד: ט' אלול ה'תש"ל - 10.9.1969
נפטר: כ"ו חשון ה'תשנ"ה - 31.10.1994

בנם הראשון של חיצ'ו ועודד שהתחילו את פרק ב' של חייהם. נכד למרים ודב גפני ממייסדי הקיבוץ ובוניו. רק בן 25 שנים, והרי כמעט לא הספיק לחיות. ינון נולד בעיצומה של "מלחמת ההתשה". הוא עבר ישר מחדר הילודים בפוריה (שם נולד) אל בטן המקלט באשדות-יעקב המופגזת והמופצצת. בעמקי המקלט עברו עליו הלילות וגם לא מעט משעות היום, יחד עם התינוקות בני גילו. יחד אתם גדל והלך לפעוטון ולגן. יחדיו עלו לכתה א', חגגו את קבלת ספר-התורה בכתה ב', ואת סיום שנת המצוות בכתה ז'. כמו כולם עבר ללמוד בביה"ס התיכון "בית-ירח", וכמו ילדים רבים "נגמר" לו החשק ללמוד שם. בניגוד לאלה הממשיכים לגרור עצמם לבי"ס כל בוקר בציפיה לסיום הלימודים ינון החליט באומץ להפסיק ללמוד באמצע כיתה י"א. הוא עבד ימים ארוכים וקשים בגד"ש תוך גילוי אחריות רבה.

בעלון המחזור כתב מרכז הענף מוסקה דר: "...לא עבר זמן רב ואתה אחד מהצוות לכל דבר. לא הרבה נאמר, אך תמיד חשתי שיש הבנה ויש על מי לסמוך..." יחד עם זאת עשה גם מעשי שובבות שטותיים שאופייניים לבני גילו, כגון "סחיבת מכוניות" וכדומה. למרות ש"בבית-ירח" לא רצה ללמוד, היו בכל-זאת נושאים שענינו אותו. הוא רצה ללמוד ערבית בכתה המזרחנית בגבעת-חביבה. היה דיון באסיפת הקיבוץ, וברוב קולות הוחלט לאשר ולאפשר לינון לצאת לללימודים אלה... ואז הגיע לפתע "צו הגיוס" לצה"ל, וינון התגייס ל"חיל השריון" (ממשיך במסורת של אביו-עודד יבל"א).

במאי 1990 השתחרר מצה"ל וחזר לענף שלו - הגד"ש! אח"כ קרץ לו "העולם הגדול" כמו לכל בנינו, והוא יצא למסעותיו. נפרדנו ממנו בתקוה שאחרי שיגמור לטייל ולתור את העולם הרחב לאחר שישבע מן המראות והנופים, יחזור הביתה לאשדות, ולחיק משפחתו הגדולה והאוהבת... ואכן הוא חזר! עבד בלול (גם זה כמסורת במשפחה מאב לבנו), ורקם לו תוכניות... במוצאי-שבתות הייתי רואה אותו פוסע בנחת כשאורית חברתו לצידו, לארוחות-הערב המשפחתית שהכינו חייצ'ו ועודד.

היה נעים לראות את המשפחה הגדולה יושבת ביחד, ולחשוב שבודאי תהיה גם חתונה בקרוב, לימודים והתפתחות... ומה צריך עוד כדי להיות מאושר? שיהיה שלום ושנהיה בריאים!... ואכן השלום התקרב והגיע לאיטו גם אל גבולנו שידע ימים קשים - אך בריאותו של ינון התדרדרה לפתע במהירות... היו גם רגעים של התחזקות, של שיפור ושל תקוה שהכל יהיה בסדר... אבל כל תפילותינו וכל המאמצים (כולל של הרופאים) - לא נשאו פרי. חייו הקצרים הגיעו אל קיצם המר.

רק בן 25 שנים... מחשבות, חלומות, תוכניות... הכל מתפוגג מול הידיעה האיומה והנוראה שהכל נגמר!! מה אפשר לומר? האם יכולות המילים שנמצאות במילון לרפא את לבם הכואב של ההורים? את לבה האוהב של אורית? ומה נגיד לאחיד ולאחיותיך, לחבריך הקרובים? ינון?

בתהילים (פרק ע"ב, פס' 17) כתוב: "יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו בו".

...כל עוד אנחנו כאן, רואים את השמש בכל יום - נזכור אותך!!!
ינון.

עמליה ד.

"נוף זה הוא בעיני הנוף היפה וגם העצוב ביותר בעולם כולו, כי במקום הזה הופיע הנסיך הקטן על פני הארץ, ומכאן נעלם..."

מתוך: הנסיך הקטן

היית חלק מהנוף היפה הזה, חלק מילדותנו
היית הילד הכי שובב והכי חכם בכיתה
היחיד שהעז להתחצף בלי בושה
היחיד שהעז לא להכנס לכתה
היחיד שהעז לעיתים את שניהם ביחד ואז התגייס לצבא,
התאהב באורית ואנחנו בה, טייל בעולם,
חזר לקבוץ והחל ללמוד ודווקא שהיה נראה שזנח את השובבות
ונשאר חכם, תקף אותו הסרטן ואנו חשבנו, אולי זה עוד מעשה שובבות,
אך ינון הלך ושקע מולנו, ואז הבנו שלא תעזור כל החוכמה שבעולם,
ולחיים כוחות משלהם.
אז עכשיו ינון אתה חופשי לעשות ככל שיעלה ברוחך ולמשפחה נאמר להיות חזקים
כי ינון נשאר איתנו במעשים קטנים וגדולים.

בשם הכיתה
שירי קורן

